

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1833-06-14)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1833-06-14)", i *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 180. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991704-000-shoot-L0019917040000063.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Grundtvig.
Fredag [Jun. 14. 1833.]*

Kiære Ven!

Tusind Tak baade paa Danmarks og egne Vegne for „Den Danske Ordbog“, som vil være til „drabelig Gavn!“ Vel staaer jeg i denne Tid ret som en Lænke- Hund ved Pulten og ved Roms Historie, saa det er kun smaa Udflugter „Høns-Flu“, jeg kan gjøre til det deilige Sprog-Danmark; men jeg kan naturligviis dog ikke bare mig for, alt som jeg staaer, naar der farer mig et sjeldent eller tvivlsomt Ord i Pennen eller giennem Hovedet, at gribe den ny Nød og Hjelpe-Bog, og da tager gjerne det ene Ord det andet, paa en skikkelig Maade, til Correctur- Drengen banker, eller en anden af Studere-Kamrets Pinagtigheder lærer mig, jeg tog feil, det var ganske andre Bøger, jeg skulde have for min Næse. — Dog, det faaer vel ogsaa Ende, og da glæder jeg mig ret til at læse ABC paa den Maneer, thi vel er Bogen smaastilet, men naar det blot falder mig ind, hvad Umagen ved at læse — end sige at recensere — saadan en Bog er imod Umagen med at samle, at skrive, at overveie og endelig at corrigere den, da skammer jeg mig ret for Alvor og holder Bogen i Tankerne en heel Lov-Tale, ja heel, altsaa uden alle Skaar, og de Danske Recensenter, der ikke vil gjøre dets. 181 Samme, skulde have dygtig Smæk over Fingrene, thi et saadant Værk skal kun criticere sig selv i en Række af Udgifter „den ene bedre end den anden“, og i vor lexikalske Tid trænger Man, synes mig, stærkt til at mindes om, at saa ubetydelige og tit lumpne de alphabetiske Hverdags- Produkter er, saa ønskelige og uskatteerlige til grundig Videnskabeligheds Fremme er gode Registraturer af vore Ords og Kundskabers Mangfoldighed.

Da jeg ikke veed, naar vi kan sees og falde paa Tale om det, kunde jeg ikke bie længer med at sige Dem, hvor inderlig jeg glæder mig ved at see Værket færdigt og skønner paa hvad De med megen Opofrelse har skiænket os og alle de følgende Slægter; thi vel troer jeg, De veed det forud, og jeg blotter mig kanske ved at forudsætte, det er Dem kiært at høre mine Tanker derom; men det er det Samme, jeg er nu saa gammel Skribent, at jeg veed, hvad vi trænge til, især naar vi har fuldført et Arbeide, om hvis Fortjenstlighed de Fleste kun har en dunkel og mat Forestilling, og hvis utallige Vanskeligheder og tit dræbende Kiedsommelighed slet Ingen, uden Med-Arbeidere, har mindste Ahnelse af, og naar jeg derfor tør kalde Værkets Forfatter min Ven, vil jeg ærlig bidrage min Skiærv til at trøste ham over den snart nøgne og snart slet maskerede Ligegyldighed i Læse-Verdenen, der, om den end ikke kan pine Sjælen ud af Livet, dog lettelig piner Livet ud af Sjælen paa os!

Hilsen og Venskab fra
Deres
N. F. S. Grundtvig.